

Què hi ha darrere de l'imperi turístic?

L'exdiputat verd de Mallorca Joan Buades presenta el seu últim llibre «**Do not disturb Barceló**» en què analitza el model, exemplificat en el grup hostaler balear, de turisme en què les empreses fan negoci sense cap tipus d'escrúpols

T.R.

● A hores d'ara, molts de vostès ja hauran decidit o estaran decidint el destí de les seues vacances. I si atenem les estadístiques i les tendències —i la competitivitat de preus— hauran triat un viatge organitzat o l'estada en un gran *ressort* amb tot inclòs. Pocs són els que després de mesos de treball intens busquen alternatives més solidàries o que qüestionen l'actual model de turisme. Això no obstant, sempre hi ha excepcions, com ara, Joan Buades, investigador del Grup d'Investigació en Sostenibilitat i Territori de la Universitat de les Illes Balears i de l'entitat Acció per un Turisme Responsable que presentava el divendres 19 de juny a València el seu últim treball «*Do not disturb Barceló. Viatge a les entranyes d'un imperi turístic*».

El llibre és el tercer lliurament d'una investigació en què aquest mallorquí dedica la seua perseverança i enginy a «desemmascarar» el turisme. «El turisme és la causa dels majors canvis que ha experimentat l'Estat i que ara s'estén cap a països empobrits amb resultats encara pitjors. Malgrat tot, té bona premsa, amb una treballada imatge d'indústria neta i neutra», indica Macià Blázquez, company de Buades. La investigació, partint del cas concret de Barceló Corporació Empresarial (BCE), com podria haver sigut qualsevol altre dels que domina el panorama hostaler espanyol (Sol Melià, Riu, o Iberostar) mos-

EL LLIBRE

«**DO NOT DISTURB BARCELÓ. VIATGE A LES ENTRANYES D'UN IMPERI TURÍSTIC**»

Autor: JOAN BUADES
Editorial: ICARIA
Pàgines: 200

Les aportacions de Buades són fonamentals per a estendre una mirada crítica, radicalment democràtica i ecològica sobre una faceta del desenvolupament capitalista que els seus empresaris han sabut amagar durant massa temps. El llibre no va contra Barceló, sinó contra el model de neoliberalisme extrem i que han seguit tots els grans grups hotelers. Buades desemmascara l'especulació financera de Barceló en promoció immobiliària, de finançament, per a operar des de territoris sense llei, els paradisos fiscals i valora sense eufemismes el seu aspecte moral.

Els grans complexos hotelers s'instal·len en països on es fàcil «evitar» la llei. / ARXIU

tra quines han sigut les claus del seu èxit. «Ha sabut estar en el moment oportú —des del franquisme— amb els amics necessaris perquè els seus negocis prosperaven sense por de cap regulació de tipus democràtic, social o ambiental. La seua cultura empresarial és típicament neoliberal: és indiferent al tarannà democràtic o no dels països on s'instal·la, l'únic que exigeix és que el seus governs els deixen fer, que els ga-

rantisquen la pau social i que no els demanen que reinvertisquen els beneficis obtinguts en aquests estats en desenvolupament humà o conservació ambiental», explica Buades.

Els exemples que documenta identifiquen els nous genets de l'Apocalipsi que s'amaguen darrere la màscara turística: el frau fiscal, el finançament de les campanyes electorals, l'apropiació de béns comuns, el xantatge o la

compra de governs democràtics, l'aniquilament dels competidors locals, la contribució a guerres pel petroli...

Buades manté un intens activisme social i polític. Durant la seua etapa com a diputat pels Verds al Parlament balear, va instar a la implantació d'un impost turístic finalista per a la defensa del medi ambient que es va denominar ecotaxa i que va estar vigent entre 2001 i 2003.

Sindu, 8 anys, Etiòpia.

BEURIES D'AQUESTA AIGUA?

A Etiòpia no hi ha cap altra elecció: beuen aigua contaminada per sobreviure.

Amb 10 euros al mes contribuiràs que 3 famílies d'Etiòpia beguen aigua potable tota la seua vida.

Intermón Oxfam
Sóc IO

FES-TE'N SOCI
902 330 331
www.intermonoxfam.org
info@intermonoxfam.org